

กลับคืนใจ

>>>เวลาที่สุขที่สุด คือเวลาที่เรากลับใจให้อภัย ปาฏิหาริย์เกิดขึ้นที่<<<

ปีนี้เราได้ร่วมพิธีกรรมสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ที่วัดได้อย่างเต็มที่ แม้พิธีกรรมจะยาวนานไปบ้าง แต่ก็ทำให้เราเบื่อน่าย เพราะแต่ละวันมีความหมายพิเศษทำให้น่าติดตามและมีเพียงปีละครั้ง โดยเฉพาะตั้งแต่้วยพฤษ์ศักดิ์สิทธิ์ จวบจนถึงวันอาทิตย์อีสเตอร์ ที่เราฉลองการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้าอย่างรุ่งโรจน์ **กว่าจะถึงวันรุ่งโรจน์ก็ผ่านหนทางที่แสนจะยากลำบากอย่างยิ่ง** บางทีเรามาร่วมพิธีกรรมมันก็สะท้อนให้เราเห็นชีวิตจริงของเราในทุกวันเวลา ใช่หรือไม่ เวลาที่เราก้าวผ่านความทุกข์ยากลำบาก ข้ามผ่านวันคืนที่แสนจะทรมาน ที่เครียด ที่หม่นหมองสิ้นหวังมาได้ วันนั้นเรารู้สึกว่าชีวิตมันปลอดโปร่ง เบาสบายไปทั้งวัน

การที่พระเยซูเจ้ากลับเป็นขึ้นมาจากความตาย แล้วมาอยู่ท่ามกลางกลุ่มคนที่เคยหันหลัง ที่เคยหนี ไม่เข้าช่วยเหลืออยู่เคียงข้างพระองค์ในวันแห่งมหาทุกข์ **โดยไม่โกรธไม่กล่าวหาใคร ๆ ใด ๆ ทั้งสิ้น มันคือการปลดปล่อยความตรอมทุกข์** การสิ้นหวังของเหล่าสาวก มันเป็นการปลุกขวัญ กำลังใจอันยิ่งใหญ่ การกลับมาของพระองค์อีกครั้งด้วยหัวใจเปี่ยมรักและเมตตา นี่ นำพามาซึ่งพลังขับเคลื่อนครั้งสำคัญของมวลมนุษยชาติ จากคนธรรมดา ๆ คนหนึ่งที่ใช้ความตายของตัวเอง โดยมีได้เรียกร้อง ขอให้คนมารวมตายด้วยนั้น ช่างเป็นบทสอนที่หาใครจะเปรียบปานได้ ก่อให้เกิดการสำนึกผิดกลับใจของหมู่มวลพองชน นี่จึงเป็นความหมายของการกลับคืนชีพที่แท้จริง

ที่สุดแล้ว **ในชีวิตเรายังคงวน ๆ เวียน ๆ แต่เรื่องของตัวเอง** ที่เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง เอาความคิดของเราเองเป็นผนังกำแพงเหล็ก เอาชนะคะคานกันให้ได้ในทุกเรื่อง โกรธเคืองในเรื่องที่ไม่ถูกใจ แค้นเคืองในเรื่องที่ไม่ตรงจริตตน เราก็มักจะจมอยู่ในความทุกข์ตรม ขมใจนอนหลับได้ลำบากยากยิ่ง **แค่ชีวิตวันธรรมดาผ่านไปก็ยากอยู่แล้ว** ไยจึงจะให้ทุกคนเป็นเช่นเราคิด **ไปลิขิตทางให้คนอื่นเดินตามเล่า?** แล้วถ้าเราลองยอมถ่อมถ่อมตนลงบ้าง ยอมให้คนอื่นแม้ว่าความจริงมันอาจจะทิ่มแทงเรา รับเอาไว้เพื่อว่าวันหนึ่งจะเกิดการสำนึกผิด **เพราะการกลับใจให้อภัย คือ ฟากฝั่งฟ้าที่งดงามยามแสงทองแรกส่องมา** นี่แหละ คือ “อีสเตอร์” ที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา งดงามเสียยิ่งกว่าตายแล้วฟื้นเสียอีก

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>